



Romania  
25 bani Posta

# IFARIUL CRISTIAN

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. NO. 8

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

15 Aprilie, 1937

## Cum să scapi de sarcina păcatului

Predică de Dr. H. I.

Textul: „Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit. Am zis: „Imi voi mărturisi Domnului fărădelegile”. Și tu ai iertat vina păcatului meu”. Ps. 32:1-5.

lui nemărturisit de pe conștiința sa.

### Cuiele de aramă.

Acum vreo treizeci de ani un predicator englez, F. E. Marsh, a mers în America. A ținut mai multe intruniri evanghelice într-o biserică din Minneapolis. Am mers să-l ascult. Nu-mi mai amintesc textul din care a predicat, căci gândul meu a fost cu totul cucerit de o întâmplare pe care ne-a spus-o. Pastorul Marsh ne-a istorisit că, într-o seară, a predicat despre nevoia de a ne mărturisi păcatele, că, dacă cineva și-a vătămat vecinul cu ceva, trebuie să meargă să ceară iertare. După aceea un membru tânăr al bisericii sale a venit la păstor și i-a spus: „Frate predicator, m'ai pus într-o mare încurcătură; nu știu ce să fac. Am făcut un păcat și totdeauna am încercat să mă îndreptățesc. Acum însă, îmi dau seama că totdeauna am păcătuit și nu știu ce să fac cu aceste păcate”.

le pun în pachet. Insa când am ascultat predica D-tale aseara, am ajuns convins ca sunt un tatar de rand. Acum aş vrea să mă îndrept, inasa, daca ti spun stapanului meu ca i-am furat cuiele, va pierde orice respect fața de creștinism și tot ce i-am predicat, va fi în zadar”.

Pastorul a avut o lungă convorbire cu el. I-a spus că singura cale de scapare e să meargă la stăpân și să-i mărturisească păcatul. El a șovăit la început, inasa cuiele de arama impungeau în conștiința lui și ele erau foarte ascuțite. După doua săptămâni a venit din nou să viziteze pe păstor și acesta a priceput de pe rața tânărului că sarcina păcatului căzuse. „Am scăpat de cuiele de aramă”, a spus el. „Am mers la Dumnezeu și i-am mărturisit păcatul. Apoi am luat ce mai aveam din cuiele de aramă, le-am dus la stăpânul meu și i-am spus: „Am furat cuiele de aramă dela d-ta; aici sunt cele pe cari le mai am; și sunt gata să-ți plătesc pentru cele pe cari le-am folosit. Fii bun și mă iartă”.

la primele capitole din Romani, stolul Pavel, după ce a învinovat grozav întreaga rasă omenească, după ce a arătat că nu e nimeni care să facă bineciunul măcar”, trece să dovedească limpede că Dumnezeu e dreptate a Sa pentru oameni. Iari n'o au pe a lor, și că, în toată viața, a avut o singură cale de scapare, adică prin harul lui Dumnezeu, fără fapta omului. Apoi Pașterea din acest Psalm al lui David, când spune: „Ferice de oameni ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite. Ferice de omul căruia Dumnezeu nu-i ține în seamă păcatul” (Rom. 4:7-8). De aceea în orice timp de har, când predici evanghelia, e bine și potrivit să mergi la Psalmul 32, căci Pavel a făcut același lucru.

„Ce a spus el?”, a întrebat predicatorul. „S'a uitat foarte tare la mine”, a zis tânărul, „și apoi mi-a spus: „Totdeauna am crezut că ești un fățarnic, dar acum încep să cred că există ceva în religia ta. Ce te-a făcut să vii să-mi spui aceste lucruri?” Tânărul i-a răspuns că predica pe care a auzit-o. Atunci stăpânul a spus: „Orice predicator, care predică niște predici ce fac pe oamenii cari lucrează la mine, să vină să-și mărturisească greșelile, e vrednic să fie ascultat”. Și a început să meargă și el să asculte predicile.

În acest Psalm avem un mare efect. Vreau să mă ocup mai ales de versetul 3 și 5. David păcătuiește greu și în această privință oamenii sunt ca el. Știm că ei au păcătuit și sunt lipsiți de mila lui Dumnezeu”. Insa David nu s'a ascuns de păcatul. N'a încercat să-l recunoască. Poate a încercat să se convingă pe sine că nu e păcătos, că nu putea face altcum, că așa s'a născut, așa a făcut Dumnezeu. Știu că astăzi oamenii astăzi și așa gândit și David atunci. Dar atât timp cât a încercat să se desvinovatească, a fost un om chinuit. Și noaptea mâna Ta apăsa asupra mea”. Trebuie să știți că nu trebuie să îmbătrâniți pe un om de tare ca și sarcina păcatului

Păstorul i-a spus: „Există o singură cale, du-te la Dumnezeu și-ți mărturisește păcatul”. „Dar”, a răspuns tânărul, „n'am păcătuit numai împotriva lui Dumnezeu, ci și împotriva omului. Sunt făcător de corăbii și stăpânul meu e un necredincios și își bate joc de Dumnezeu și de creștinism. Am vorbit de mai multeori cu el și am încercat să-l conving de greșelile sale, dar el m'a luat în râs totdeauna. Am vrut să-mi fac și eu o corabie și pentru aceasta îmi trebuiau niște cuiele scumpe de aramă, cari nu se ruginesc așa de repede ca și cuiele de fier. Insa nu aveam bani așa de mulți ca să le pot cumpăra. Și am început să le câștig pe altă cale. La sfârșitul săptămânii, când îmi pachetam uneltele, aveam obiceiul să iau câteva din cuiele stăpânului și să

### Cărțile furate.

Dr. Marsh ne-a spus că a istorisit această întâmplare într-o adunare și a venit o doamnă să-l (Continuare în pag. 4-a)



## TAINA PĂRTĂȘIEI ASCUNSE CU DUMNEZEU

„Dar tu când te rogi, intră în odăița ta, și roagă-te, Tatălui tău.”  
Matei 6,6.

Te drept, căci, după cum spus în articolul trecut, — te ne trebuie în primul rând, creștinilor, este viața trăită cu Dumnezeu, clipă de clipă în viața noastră încuiată. Ne trezugiunea ascunsă... rugăciunea adevărată din odăița fiecărui din noi, unde nu te vede nimeni, nu te aude nimeni., ci te ai Dumnezeu, cu a cărui preț te împărtășești, umplându-l duhul tău cu El.

**Acolo, după ce ai încuiat ușa pe dinăuntru, ca să nu intre în viața de afară, — ba nici să gândească omenesc, — poți să te ruga înaintea lui Dumnezeu și nu poți altfel.** Zelul și evlavie le arăta firea ta pământie în adunarea celor credincioși sau în lume, aci nu le mai arăta. Căci n'ai cui. Acolo cine le vedea. Nu există nici un martor. Ești numai tu cu Dumnezeu.

dar dacă ai fi avut mască păcătoasă, în pragul odăiții tale și a Lui, cade masca, căci tu nu poate locui lângă El” (și 5,4). Ești ca un copilăș, care când la baie, îl desbracă din mâini străine și-l așează în al cald.

și cu noi. Dacă venim, când nevoia îmbăierii curățitoare și întăritoare, ca pe niște coșci ne desbracă mâini nevăzute ce e al nostru, ca apoi să se aștepte cum vor și pe unde vor la spiritualității divine.

„Duhul Sfânt se revărsă din plin și lăcrămuri calde ce ne înconjoară în noaptea noastră nouă... Raze de lumină și harică plouă nesfârșit pe fațeta minții noastre spre care dreaptă în unde nesfârșite de înțelepciune, de răbdare și liniște... iar Tatăl ne mustră și porocitor, ca apoi să ne sărute pe fața însoțită de zâmbete... Și în sul plâpând și nemintos din minte cum trăește cu adevărat în viața veșniciei, se înțelepțește și întărește.

„odăița ta, frate. — care cum spus îți e inima, — începe adevărata ta viață. Și tot acolo o să te așezi. **Acolo, singur... unde tu te așezi înaintea lui Dumnezeu, — și te mai stingheraști de nimeni — și Dumnezeu este întreg**

**al tău...** Acolo unde revărsările Lui de daruri sunt numai pentru tine.

În odăița inimii tale, de te încui bine și te lași desbrăcat de portarul cunoștinței tale, nu-ți va fi strâmt, din contra vei fi în larg... mai în larg decât în cea mai mare și luxoasă baie din lume. Vei fi în cerul ce ți l-a creat Tatăl prin Domnul Isus și care începe din tine.

Acolo nu te mai împiedecă nimeni și nu mai împiedeci pe nimeni. Tot ce e acolo, e al tău și nu mai duci lipsă de nimic.

Nimeni nu mai e gelos pe tine, căci acolo gelozie nu mai există. Și chiar de-ar fi, n'ai putea-o simți. Nici tu nu poți să fii gelos pe fratele tău, căci vei uita de gelozie. Ba chiar și amintirea ei dinainte o vei uita.

Între tine și frații tăi, ce vor sta asemenea în cerurile ce le-au dorit, va fi despartitor peretele de smaragd al iubirei Sale, prin care îi vei vedea.

Dar durere... creștinul, de cele mai multe ori, găsește timp pentru toate afară de strângerea totală cu sine însuși înaintea Tatălui depe drumurile pribegiei vieții pământești. Găsim timp să cerțăm pe frați, pe păcătoși, pentru afacerile noastre mai ales... găsim timp să citim cărți, să predicăm, să mâncăm, să dormim... dar greu ne vine să ne găsim pe noi înșine. Și când ne găsim și ne dăm seama de ce suntem, greu ne mai vine să ne dăm brânci peste prag în odăița noastră care e și a Tatălui.

Câte piedeci, câte greutateți în calea noastră! Par'că toate se unesc dușmănoase să ne îndepărteze de locul binecuvântat pe care Domnul l-a numit așa de frumos: „odăița ta”, acest altar unde slujește El, ca mare preot și unde să fii și tu ca preot al său.

Și Satan asta o vrea. De toate să faci, oricât de bune ar fi. Dar numai **la acest altar al învierii tale să nu vii să aduci ofranda mulțumirii și să te hrănești din darurile veșniciei Lui.** Îți spune că ți-e deajuns c'ai stat cu El la altarul jertfei Sale de ispășire de pe Golgota. Și te mai lasă Satan, ba uneori te și îndeamnă chiar să te aduni cu frații tăi, să te rogi cu ei, să cânti cu ei, și mai ales să stai de vorbă cu ei, ajutând și ei cu ceva ca vorbăria să se lun-

gească, — fără să te mustre conștiința cu ceva. Dar timpul s'a scurs iute, căci tu nu mai ai timp să intri în odăița să stai înaintea Tatălui tău.

Și ispititorul nu vrea altceva decât de la tine, frate, decât atât: Să nu cauți fața lui Dumnezeu pentru tine. Știe bine că, dacă taie legătura ta cu Cerul, tu ești în voia sa. Și de aceea te îndeamnă cu Biblia în mână să faci unele lucrări poruncite de Dumnezeu și să-ți cheltuești mult timp cu ele, numai ca să-ți ia timpul întâlnirii tale cu Dumnezeu. Aceasta mai ales la marii credincioși unde Diavolul nu găsește alte slăbiciuni sau porțițe ca să-i facă să cadă, — acești credincioși plini de dragoste pentru păcătoși, pentru frați... pentru lucrul lui Dumnezeu.

Să luăm un singur exemplu: pe Domnul Isus. După ce Satan l-a ispitit fel și chip, să-l poată face să cadă pe acest nou Adam ca și pe vechiul Adam și n'a isbutit, — s'a gândit în drăceasca sa înțelepciune — să-i dea de lucru mult, unde să-și aplice dragostea și mînia Sa — numai ca să piardă din orele de rugăciune. Și știm că El se retrăgea noaptea într'un loc pustiu sau pe munte de se ruga singur. Uneori venea lume așa de multă ca să le vorbească sau să-i vindece, că-i răpea și timpul de noapte. Dar El își dădea seama și nu neglija odăița Sa, rugăciunea ascunsă. Și spre zorii zilei, ori cât de obosit ar fi fost, se retrăgea să întâlnească pe Tatăl (Marcu 1,35; Luca 4,22). Și dacă El avea această nevoie, cu atât mai mult noi.

O, cum nu-și dau seama unii credincioși, cari-și petrec prea puțin timp în această legătură strânsă a rugăciunii ascunse cu Dumnezeu. Și tocmai acest puțin timp e cauza slăbiciunii lor duhovnicești, întocmai ca o floare ce are puțin aer și puțină lumină. Se rălesc încet, încet... ofilindu-se și tânărind a moarte.

Iată pricina morții spirituale din multe adunări creștine, că unele trăiesc numai cu numele, culcându-se pe laurii victorioși ai trecutului, c'au avut predicatori mari, multe întoarceri la Dumnezeu, multe binecuvântări, clădire mare sau frumoasă și poppr mult. Le-a mers numele pentru aceasta

(Continuare în pagina 6-a)

## Cum să scapi de sarcina păcatului

(Urmare din pagina 1-a)

vădă informându-l că și ea are cuie de aramă în inimă. „Dvoastră nu zidiți corabii”, a răspuns predicatorul. „Nu, eu sunt o femeie a cărților, iubesc foarte mult să citesc și nu am destui bani să-mi cumpăr cărți câte îmi trebuie. Dar am o prietenă care primește multe cărți dela edituri și aveam obiceiul, când mă duceam la ea, la ceaiu, să pun câte o carte sau două în servieta, când pleca ea afară și astfel mi-am făcut o bibliotecă. Acum îmi dau seama că am furat. Sunteți gata să vă rugați pentru mine? Sunt hotărâtă să merg la acea femeie și să-i spun că i-am furat cărțile”.

Ei s'au rugat împreună. Apoi ea s'a dus la prietena ei cu un mare pachet. I-a spus povestea cu cuiele de aramă. „Dragă prietenă”, a adăugat ea, „am și eu cuie în conștiință” și atunci i-a aratat cărțile. „De unde ai aceste cărți?”, a întrebat-o ea. „Le-am furat dela tine când veneam la ceaiu. Ești gata să mă ierti de aceasta?” „Nu pot înțelege de loc. Dacă ai avut nevoie de ele, de ce nu mi le-ai cerut?” Inșă prietena a iertat-o.

Stăpâna cărților, a spus soțului ei povestea cu cuiele de aramă și cu cărțile. Bărbatul ei venise dela slujbă și mergeau la plimbare. Când a sfârșit istoria, bărbatul a spus că trebuie să se întoarcă repede la oficiu să se oprească o lucrare pe care, dacă o lasă să se facă, va avea cuie de aramă în inimă.

### Tocurile de rezervor.

Am vizitat o școală și am crezut de bine să spun elevelor istoria cu cuiele de aramă. A doua zi directorul școlii mi-a spus că s'au găsit treizeci și două de tocure de rezervor. Fetele simțiseră cuiele de aramă în inimă. Mă întreb dacă între ceice mă ascultă, este vreunul cu păcatul nemărturisit. Amintiți-vă că Biblia spune că ceice își ascunde păcatul, nu va prospera, însă ceice îl mărturisesc și îl părăsesc, va găsi îndurare. „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curățească de ori ce nelegiuire”.

### David și mielul.

David s'a împotrivit acestui lucru până n'a mai putut. Atunci Natan a venit la el cu istoria miș-

cătoare cu mielul. David iubea mult oile. El își pusese viața în joc pentru a putea scăpa o oaie din gura leului și a ursului. Și în ei s'a trezit o mare mânie în timp ce asculta pe Natan. E ciudat cât de furios poți deveni împotriva păcatelor aitora tocmai atunci când încerci să ți le acoperi pe altale. „Trebuie să moară pentru aceasta!”, a strigat David. Și atunci Natan, întingând spre el degetul acuzator, i-a spus: „Tu ești acel om!” Atunci David și-a mărturisit fărădelegea și Natan i-a spus: „Domnul ți-a iertat păcatul”.

Dumnezeu așteaptă ca oamenii să-și mărturisească păcatele. Nu e de mirare că David a putut să cânte fericirea celui ale cărui păcate sunt iertate. Acum patruzeci de ani Dumnezeu mi-a dat prin harul Său, iertarea păcatelor. Eram atunci un băiat și de atunci până azi am fost totdeauna sigur că Dumnezeu mi-a iertat abaterile. Privește la femeia din cap. 7 din Luca. Ea se oprește în ușă ca să vadă unde e Hristos. Inima îi este zdrobită din pricina păcatului, ea își simte rușina și își spune: „Ah, de-aș putea ajunge lângă El? M'ar înțelege!” În sfârșit se hotărăște să înfrunte orice înjosire: intră, se aruncă la picioarele Lui și lacrimi calde de pocăință încep să curgă dese pe obraji ei.

Isus știa ce se petrece în inima ei; știa și ce gândește Simion și a spus femeii: „Femeie, bucură-te, păcatele tale sunt iertate”. Ea s'a sculat și a plecat spre a nu mai fi niciodată femeia care fusese mai înainte. Era ea schimbată acum. Parc'o văd mergând pe uliț le satului. Pe fața sa este ceva ce nu avusese mai înainte și prietenele ei o întreabă ce s'a întâmplat. „Păcatele mele sunt iertate!”, spune ea. „De unde știi?”, au

întrebat ele. „Isus mi-a spus: mă bazez pe cuvintele Lui”. Proorocii mărturisesc despre că oricine cred. în El, ca prin Numele Lui, iertarea păcatelor”.

Nu știu dacă ați auzit is acelei fetițe scoțiene care nuia să meargă regulat la biserică. Predicatorul se ocupa cu lecte filosofice și morale la mîntea ei nu putea ajunge odată. Dar ea stătea în biserică se judeca ce fel de persoană Dumnezeu. I se părea că Dumnezeu trebuie să fie o ființă grode care îi era frică și de care se poate ascunde nicăiri

Odată predicatorul a lipsit biserică și s'a suit la amvon frate bătrân și blând. El își ca text Ioan 3:16. Predica fost ca o rouă pentru sufletul grijorat al fetiței. Când adese a intrat în inima ei, ea s'a urde bucurie. Când a mers acasă spus mamei: „Nu mă mai înzesc de numele lui Dumnezeu tr'o zi voi muri și sufletul va merge în cer. Dumnezeu iubeste atât de tare încât m lua în brațe și mă va mângăi”.

Iată calea prin care poți scăpa de povara păcatului. Să faci David: să-l mărturisești și să părăsești. Ești gata să faci lucrul acum?

Alexander MacLaren spune: „Nu ta la faptul că lucrul tău e văzut de oameni, nici nu te gândești numele tău e asociat ori nu cu el, nici odată nu vei vedea roadele lucrului tău. Lucrezi pentru vesnicie. Dacă căldura zilei când lucrezi, nu vezi de, poate înspre seara vieții le vei sau, dincolo în vesnicie. Deci nu după părerile oamenilor nici după rentă. Fă-ți datoria și încrede-te în Dumnezeu”.

## Comunicare

Al doilea Congres Internațional al Tineretului Baptist se va ține la Zürich, Elveția, August 1—11, 1937. Congresul acesta se ține sub auspiciile Alianței Mondiale Baptiste al cărei secretar este Dr. J. H. Rushbrooke

Primul Congres de natura aceasta a fost la Praga, Cehoslovacia. Atunci tinerii din România au fost reprezentați prin doi delegați.

Dr. T. G. Dunning, președintele Comitetului Tineretului Baptist, a oferit ca locuri gratuite — dormit și mâncare — pe durata congresului, delegaților din România. Din această pricină înregistrarea trebuie să se facă din timp.

De aceea, pe aceasta cale aducem la cunoștința tuturor credincioșilor bapcare ar dori să ia parte la Congresul Tineretului Baptist din Zürich să se adreseze din timp, la L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București, trimițând taxa de înscriere lei 200 --

## Tatăl nostru

Fr. Dr. Murhead, misionar în Brazilia, a finit în biserica din București, Bulv. Basarab, predica de mai jos pe care o redăm după notele stenografice ale fratelui Leon Grenaderov, student.

Vă aduc salutul a 10 milioane bapțiști din Statele Unite, a 50 mii bapțiști din Brazilia, a 1200 ptiști din Portugalia, a trei bicei din Roma... Textul nostru e din Matei 6:9. „Tatăl nostru e ești în ceruri, sfințească-se mele Tău...” Dacă toată Scrip-a ar fi distrusă și ar rămâne mai aceste cuvinte, și atunci s ar rămâne cel mai mare In-ator al lumii. Chiar dacă pre-a de pe munte ar fi distrusă, atunci Biblia ar rămâne Cartea tilor. În acest text găsim chi-lui Dumnezeu — nu al oame-or, nu al lumii, nu al societății, al bisericii... ci al lui Dumne-e. E un lucru mare când cineva nite și recunoaște că există nnezeu. Un om fără Dumne-e o corabie pe apă fără buso-fără cârmă, bătută de toate turile... fără direcție. Felul omul cugetă despre Dumne-dă culoare gândurilor lui în privește știința, statul, istoria gur în ce privește religia. Cea mare întrebare nu este DACĂ tă Dumnezeu, ci vorba că e-ștența lui Dumnezeu ne așează o unde n'am vrea să fim așe-Nebulul zice în inima lui: este Dumnezeu”. De fapt din lucrurile pe cari le cunoaș- cel mai sigur este existența dii Dumnezeu. Deci întrebarea eli există Dumnezeu nu se pu-lei interesează CINE este Dum-Dacu. Crezul catolic și protestant veae că Dumnezeu este înțelept, veit, bun și puternic. Asta e ade-nu t și mai mult, rugăciunea uptră ne spune că Dumnezeu, în atotștiutor, este în același și TATĂL nostru — e TA-n nostru care e în ceruri. A, a desena pe Dumnezeu fără scoate în evidență că este Ta-n nostru, e greșit. E drept că nezeu i-a spus lui Moise: Mi poți vedea fața”. Cuvinte-i Dumnezeu către Moise în-nă că, cu ochii trupești nu n vedea pe Dumnezeu, dar n prin inimă. Va veni timpul vom fi schimbați în asemă-Lui și atunci Il vom vedea n față.

### Dragostea Tatălui

sus, fiul, a scoborât pe

pământ, ca să facă cunoscut pe Tatăl. El la da la o L-a văzut pe Tatăl”. Isus, Fiul, a scoborât pe pământ, ca să facă cunoscut pe Tatăl. El a dat la o parte perdeaua. Isus ne face cunoscut că El este Conducătorul cel mai mare, Regele cel mai splendid, Judecătorul cel mai drept, cel mai înțelept. El este sfânt, mai sfânt, ca oricare om, mai mult El ne face cunoscut că Dumnezeu este Tatăl nostru. De aceea a învățat pe apostoli să se roage: „Tatăl nostru”. E drept că toți suntem făcuți ca să fim fiii lui Dumnezeu, și buni și răi. Asta arată că toți suntem iubiți de Dumnezeu, pentru că este scris: „Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Asta înseamnă că Dumnezeu a iubit de toți, Hristos a murit pentru toți, MĂNTUIREA este pentru toți... și acei cari cred, sunt mântuiți. Omul respinge pe Dumnezeu ca Tată, Dumnezeu nu respinge pe oameni.

E drept că mulți dintre noi pot fi ca fiul risipitor și pot rătăci departe de casa Tatălui, dar nu departe de dragostea Lui. Isus, Fiul, a venit pe pământ să facă cunoscut lucrul acesta mareț. El n'a venit ca Dumnezeu să ne iubească, — a venit să învețe pe oameni să iubească pe Dumnezeu. Dumnezeu, Tatăl, nu ne-a iubit ca să dea pe Fiul. El a dat pe Fiul, pentru că ne-a iubit. De aceea Isus a venit să ne facă de cunoscut că Acela care stă pe tronul gloriei Sale, n-a iubit pe noi, oamenii. Oare este cineva aici, în seara asta, care să aibă o inimă așa de împietrită să nu răspundă la dragostea Lui?

### Fiul meu, unde ești?

Acum 70 de ani, în războiul care s'a purtat în America, între statele de Sud și cele de Nord, au fost timpuri grele — copiii de 15 — 18 ani trebuia să lupte. Un oarecare tată a simțit lipsa fiului său. A mers la ofițer și l-a rugat să-i dea voie să-și caute băiatul. Ofițerul a spus: „Du-te și caută-l între cei morți, dar să nu aprinzi lumina”. Tatăl umbla căutându-și fiul. Călca din când în când pe cadavrele prietenilor și dușmanilor, mergând mereu și striga: „Tomă, unde ești? Tatăl tău te caută!” Toată noaptea a rătăcit pe front și a strigat. Dar undeva, puțin înainte de răsăritul soare-

lui, a auzit o voce slabă: „Aici sunt, tăticele”. Călăuzit de acea voce, și-a găsit băiatul, a luat trupul și l-a dus la spital. Frați iubiți, ascultați, așa este iubirea Tatălui nostru din cer. În lupta contra păcatului, tu ești grav rănit, dar Tatăl te caută, te caută. El îți spune azi: „O fiul meu, o fiul meu rătăcit, unde ești?” Este oare cineva în seara asta care să fie surd la chemarea lui Dumnezeu? Care este răspunsul nostru? A celorla cari suntem născuți de două ori, cari suntem copii prin creiere și prin naștere de sus? Nu suntem dintre aceia care vrem să fim copii mai vrednici ai acestui Tată? Oare când ne rugăm: „...și sfințească-se Numele Tău”, știm ce spunem? Numele Lui este sfânt. Dar oamenii caută să-l păteze. Și noi, copiii Lui, trebuie să apărăm Numele Lui, pentru că Numele acesta reprezintă caracterul Lui. Nu e nimeni aici care să-și dea viața pentru a apăra numele familiei sale? Și noi, copiii lui Dumnezeu, trebuie să apărăm Numele Lui prin viața noastră, ca oamenii văzându-ne, să-L prețuiască, prin faptele noastre. Câți dintre voi pot spune că sunt de două ori născuți, să-și ridice glasul și să-l slăvească, pe Tatăl lor, câți sunt care L-au primit pe Isus în inima lor să ridice mâna sus. (Aproape toată adunarea ridică mâna sus)... (momentul e mișcător). Dar cei ce n'au ridicat mâna, când îl vor avea pe Isus? Vreți, ca cei ce au ridicat mâna, să se roage pentru voi? (Câteva glasuri răspund: Da!) Toată adunarea se scoală în picioare și se face rugăciune de fratele Lucașa.

Toți ceice ne trimit știri pentru a fi publicate în FARUL, sunt rugați să semneze scrisoarea sau partea poștală dându-și adresa. Noi nu putem controla fiecare caz cum s'a întâmplat și de aceea ceice ne trimit știrile sunt ei răspunzători de ele. Iarăși să ni se trimită, la orice veste, data, comuna și persoanele principale cari au luat parte la întrunirea despre care ne scrie. Iarăși îl rugăm să ne trimită știri în cari găsesc interes toți cititorii FARULUI. De pildă, moartea unui copil mic, pe care nici vecinii nu-l cunosc bine n'are nicio însemnătate pentru ceice citesc FARUL. Deci trimiteți-ne cât mai multe știri, dar ele să fie interesante pentru toți cititorii.

## STIRI DIVERSE

Pentru a liniști tulburările din Palestina, se spune că imperiul britanic vrea să împartă țara sfântă în două părți: una s'o dea Arabilor și alta Evreilor.

**Măria Sa Voevodul Mihai** va lua parte la sărbătoarea sădirii pomilor de 11 Aprilie. Ar fi bine să îndemnăm pe copiii noștri să imiteze pe Măria Sa Voevodul Mihai și să sădească măcar un pom în fiecare an.

**Intre Hitler și mareșalul Ludendorff** există de mult o neînțelegere. Intre timp Ludendorff începuse o revistă în care ataca religia creștină cu o furie neobișnuită. Odată cu ivirea neînțelegerii între biserică romano-catolică și Hitler, acesta din urmă s'a împăcat cu Ludendorff. Sigur că acest fapt va întârzi lupta ce să dă în Germania pentru scoaterea definitivă a religiei creștine din această țară și introducerea cultului zeilor războiului și sângelei dinainte de era creștină.

**D. Beneș, președintele republicii cehoslovace**, a făcut o vizită la Belgrad. Cu această ocazie s'au afirmat din nou legăturile strânsse, dintre Mica Înțelegere.

**A murit regele țigarilor.** În Polonia exista un țigan, baronul Matei Kweik, care era considerat ca regele țiganilor din toată lumea. Acest rege a încetat de curând din viață.

**Luptele din Spania continuă** cu inverșunare. Inșă ambele fronturi rezistă cu îndârjire. De aceea nu se fac înaintări mari de nicio parte. Un vapor naționalist n'a vrut să dea voie unui vapor englez să intre în portul Bilbao. Vaporul englez a chemat două torpiloare engleze în ajutor. Nici atunci naționaliștii n'au da voie vaporului englez decât după ce au văzut că torpiloarele engleze sunt gata să se folosească pe arme pentru a-și impune voința.

**În insulele Filipine** a izbucnit un mare foc. Au ars 600 de clădiri.

**Pastorul Martin Moeller** din Germania a ținut de curând o cuvântare în care a arătat că în Germania păstorii protestanți sunt foarte persecutați. 24 de păstori au fost arestați de curând. Inșă Isus Hristos e privit ca inamic public. Reinvie păgânismul german. Și Luther e de vină. Dece a unit protestantismul cu statul? De ar fi rămas liber, ca și în Anglia și America, ar fi fost un mare izvor de binecuvântare și îndrumare spirituală în Europa. Incet, statele devin păgâne. Ce vor face bisericile cari sunt în mâna Statului?

## Taina părtășiei ascunse cu Dumnezeu

(Urmare din pag. 3-a)

la mari depărtări... și cu numele au rămas. Dar fără viață. (Apoc. 3,1 și 15—17).

Iată de ce crește atât de mult duhul firesc în viața creștinilor și în adunări... de ce curentul lumii pătrunde atât de mult în ele, de nu mai poți face deosebire între viața lor și a celor din lume. Pentru că **se dărâmă baza vieții noastre individuale: părtășia clipă de clipă, cu Dumnezeu în omul ascuns al rugăciunii**, — ce-l făcea pe Enoh să meargă în același pas cu Dumnezeu. Și odată dărâmată această temelie, sau măcar subrezită, poate ușor să ne pătrundă și-n umă să ne stăpânească duhul lumii, care acum la sfârșit e mai put mic decât oricând.

Iată de ce atâta durere, atâta suferință în viața credincioșilor și a adunărilor. Că azi auzi mai multă tânguire și suspine decât strigate de fericire și cântări de bucurie din corturile celor mântuiți. Fetele creștinilor sunt mai mult întunecate și triste decât luminate și vesele, nemai strălucind razele Paradisului în ochii lor, ci mochinind răceala mormântului. Și aceasta pentru că **n'avem creștini cari să se roage neîncetat în odăița lor**. Deci să nu ne mire c'auzim atâtea căderi cu răsunet mare de înalți credincioși, când nu mai există acel „vegheați și vă rugați neîncetat”, spus cu atâta durere de Domnul Isus și de apostolul său Pavel, ce-a purtat pe inima-i simțitoare atât de mult grija fraților și a neamurilor.

Rugăciunea laolaltă cu frații nu e de ajuns oricât de multă și puternică ar fi. Acolo Duhul e împărțit, binecuvântările asemenea și nu prea suntem tari să purtăm slăbiciunile fraților.

Rugăciunile altora pentru tine, cari sunt necesare, nu sunt de ajuns. Și apoi **să nu ajungem nici la sistemul de a ne ruga prin „procură”,** adică să se roage frații pentru mine sau în locul meu și eu să-mi văd liniștit de treburi sau de somn, că mă înlocuște cineva în lupta rugăciunii. Ci „tu intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te”.

Altfel, neglijând puțin câte puțin rugăciunea ta personală în ascuns, vei vedea, frate, și soră, că vei pierde încetul cu încetul din părtășia Dumnezeu, Duhul va scădea, bucuriile se vor împuțina și încet, încet și lumina se va

Cutia cu întrebări

## INVĂȚĂTORII RĂTĂCITI

Un frate ne cere să-i lămurim cuvintele din II Ioan 10—11: „Dacă vine cineva la voi și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți „Bun venit”. Căci cine-i zice: „Bun venit”, se face părtaș faptelor lui rele”.

Cuvintele acestea sunt foarte ciudate mai ales că ele ies din gura apostolului iubirii. Ioan a fost cel mai iubitor dintre toți apostolii lui Isus. El a scris această Epistolă la bătrânețe, după ce a scris Apocalipsul, când iubirea sfântă umpluse ființa lui. Și totuși ce aspru e Ioan! Pentru ca să înțelegem ce spune Ioan aici, trebuie să ținem în seamă câteva lucruri:

1. Aici nu e vorba de cei căzuți în cercuri păcate, ci de cei ce *aduc o altă învățătură*. În timpul bătrâneții lui Ioan, în Asia mică, unde se crede că s'a scris această Epistolă, umb'au o multime de oameni cu învățături rătăcite. Ioan vrea cu ucenicii să nu stea de vorbă cu cei care vreau să-i abată dela Hristos. Aceasta nu înseamnă să-i urască, ci să-i încercăm joare. Noi trebuie să nu privim cu dispreț spre nimeni oricât de rătăcit ar fi. Inșă nu trebuie să primim în casele noastre pe accia cari vin cu scopul să ne abată dela Domnul.

2. Cuvintele: „Bun venit” erau o salutare creștinească. Așa cum noi avem adesea „Domn să te binecuvinteze”. Dacă cineva va saluta astfel pe un rătăcit, înseamnă că-l recunoaște de frate. Noi trebuie să salutăm pe toată lumea cu salutul obișnuit, inșă salutul frătesc nu-l putem da unui om care vrea să ne depărteze de Hristos.

3. Înțelesul textului e că acești oameni nu veneau ca să doarmă peste noapte sau să primească mâncare, ci intrau în casele creștine numai cu scopul ca să ducă pe cei greșiți. Un astfel de om n'are ce căuta într-o casă creștină.

Trebuie inșă, să ne păzim ca să nu răim sau să disprețuim pe astfel de oameni. Noi n'avem drept să urâm pe nimeni, ci să ajutăm pe orice om. Inșă trebuie să lăsăm ca oamenii abătuti să se folosească de dragostea noastră pentru a ne atrage dela Hristos.

stânge, tu vei aluneca pe nesimțite în jos de pe înălțimele Sionului unde te-a așezat Domnul Isus și te vei pomeni în praful străbujorului drumului... în frumete... iar de acolo poate și n'adprezește-te, frate, imediat și întorcete-te de pe povârnișul tău cât poți este timp... întoarce-te la odăița ta zi „Tată” din toată inimă și nu mai pleca dela masa Lui în gata care e pregătită special pentru tine și te așteaptă. G. Iuc

## DE PE OGORUL EVANGHELIEI

IN 15—18 MARTIE s'a ținut în Leicester, Anglia, întrunirea reprezentanților consiliului național al bisericilor libere din Marea Britanie. Din partea baptiștor au luat parte, între alții, Dr. Rushbrooke, M. E. Aubrey, Dr. Townley Lord, etc., Walter Runciman, ministru în cabinetul englez, și unul din cei mari economiști ai Angliei, a ținut o cuvântare.

INARMĂRILE LUMII. În anul 1914, în preajma războiului mondial, popoarele din lume au cheltuit pentru înarmări numai două miliarde și cinci sute de milioane dolari. În 1936, adică anul trecut, aceleași națiuni au cheltuit pentru înarmări unsprezece miliarde și cinci sute milioane dolari! Drept a spus Lloyd George că lumea aceasta „trebuie să aleagă între Hristos și haos”. Numai Hristos poate aduce pacea adevărată între popoare, pacea bazată pe dreptate și dragoste de aproapele.

O BISERICA MINUNATĂ. În Memphis, Tennessee, America, există una din cele mai progresive biserici baptiste. O chiamă „Biserica Bellevue”. Anul trecut s'au adăus la numărul membrilor 567 de suflete. Biserica are acum 4.233 de membri și 2.840 membri în școala duminicală. În 1936 membrii bisericii au dăruit 67.162 de dolari pentru Hristos, adică aproape 10 milioane lei în banii noștri. Ea are pe unul din cei mai buni predicatori din Statele Unite, Dr. Robert G. Lee.

FR. BORA IOAN, păstorul bisericii baptiste din Tulcea, a ținut în 22 Martie, înmormântarea soriei Elena Chirla, în etate de 17 ani. A cântat muzica din loc.

IN INDIA SUNT ASTAZI 6.000.000 de creștini și numărul lor se înmulțește, după socoteala lui Dr. Stanley Jones cu 12.000 pe fiecare lună.

COMUNITATEA BAPTISTA ROMÂNĂ No. 3 din București, str. Abrud 35, înființată în 1935, a organizat în 1936 adunări de închinăciune în comunele C. Lung Mușcel, Tamaș, jud. Ilfov, Andronache-București, Poenari Vulpești, Luceanca Pufta, Corbeanca, Ciocănari, Buturugeni, jud. Ilfov și Băneasa-București.

Pentru aceste adunări au fost ordinați trei diaconi: Marin Badea (Tamaș), N. I. Troancă pentru Poenari Vulpești și N. Boeru pentru Buturugeni. În 26 Oct. 1936 a fost ordonat ca diacon al comunității, fratele Chiper. La ordinare a luat parte frații bătrâni: N. Iancu, C. Manolescu, președintele comunității, și C. Ștrobil. În 1936 această comunitate a primit prin botez 40 de membri între cari și un fost comunist, Gh. Ghergie.

IN NOUL MEXICO DIN AMERICA există zece biserici baptiste și cinci stațiuni misionare cu 500 de membri.

TINERETUL BAPTIST DIN CĂRĂSAU, jud. Bihor, a avut în 21 Martie, o ser-

bare, condusă de fr. Teodor Marian, ajutat de mai mulți frați. Programul a fost înzest de poezii, dialoguri, și de cântările corului din loc și din Girișu-Negru, precum și de muzica din loc, conduse de fr. I. Crețu și Florian Țărău.

STATUL TEXAS, America, are 92 de biserici baptiste cari au fiecare peste o mie de membri. Din acestea 10 au între 2012 și 2620 membri; 5 biserici au între 3161 și 3517 membri; una are 4161, alta 5028 și cea a lui Dr. Truett 6670 membri.

Toți ceie au ceva neplăceri cu primirea revistei LUMINATORUL, sunt rugați să nu ne scrie nouă, ci la adresa următoare: Theodore Faur, 14134 Greeley Street, Detroit, Mich. U. S. A.

Dela următoarele două adrese, FARUL vine îndărăt. Rugăm pe frații din jur să se intereseze de ce și să ne scrie. Adresele sunt următoarele: Milenți Vârcaș, Ucuriș, p. Belu, jud. Bihor și Timofei Vlascișchi, Lascari, p. Catargiu, jud. Covurlui.

REPREZENTANȚII BISERILOR LIBERE din Anglia s'au prezentat într-o audiență la Regele Imperiului Britanic pentru a-i exprima sentimentele de credințioșie din partea acestor biserici. Regele i-a primit întovărășit de Mr. Baldwin, primministru și de Curtea Regală. M. E. Aubrey, secretarul Uniunii Baptiste, a citit adresa de loialitate. Din partea baptiștilor au mai făcut parte din delegație următorii: Dr. Townsend, A. Clark, Dr. Carile, Dr. Ewing, etc. La urmă regele a răspuns cu următoarele cuvinte: „Sunt recunoscător pentru această adresă loială și îndatoritoare prin care m'ați asigurat de devotamentul membrilor bisericilor libere față de tronul și persoana mea. Vă mulțumesc sincer pentru bunele dorinți și mă unesc și eu cu rugăciunea voastră ca Dumnezeu să mă susțină în lucrul meu și să ne dea tuturor binecuvântarea Sa”.  
Comandați literatură numai dela: Depozitul de Literatură Creștină, str. Berzei 29, București 2. Noi nu trimitem literatură pe poștă, ci vindem numai celor care trec pe la redacție.

BISERICA BAPTISTA din Bulv. Basarab 56, București, își va începe serbarea jubileului de 25 ani la 1 Mai și-l va ține până în 8 Iunie.

SERBARE ÎN VINTERI, jud. Bihor. Cu ocazia plecării recruților, în această comună s'a dat o frumoasă serbare religioasă la care a luat parte și d. director al școlii primare, d. I. Berca, învățător, d. N. Dobaș, funcționar, etc. Au vorbit frații: Gliga F'orian, Daraban Niculae, Gh. Junc și I. Gligor. A vorbit și d. director școlar, care a spus că s'a simțit bine între baptiști. A mulțumit pentru invitație și a promis că va mai vizita biserica baptistă. Muzica, condusă de fr. I. Daraban,

a cântat mai multe cântări. S'au predat poezii, piese, etc.

TREIZECI DE DEPUTAȚI englezi au trimis presei o declarație prin care sprijinesc apelul lansat de conducătorii bisericilor creștine prin care chiamă poporul englez îndărăt la Dumnezeu.

TINERETUL BISERICII BAPTISTE Nojag, jud. Hunedoara, a avut în 28 Febr. o frumoasă serbare, la care a luat parte mult popor din loc și din jur. Programul a fost condus, dimineața, de fr. Lie Mărza, predicatorul cercului, iar după masă de fr. Lazar Ormindean. Subiectul a fost: „Aducerea sufletelor la Hristos”. A cântat corul din loc.

BISERICA DIN IANOȘDA a suferit o mare pierdere prin trecerea la cele veșnice a fratelui Gh. Rusu, care a fost un stâlp tare în ea. Serviciul înmormântării a fost oficiat, în 21 Ianuarie, de către frații: T. Vicaș, Ionescu și P. Hălmăjan. A cântat muzica fraților din Gurbediu. Fratele Rusu, înainte de a muri, și-a adunat toată familia în jurul lui și a cerut fiului mai mare să citească din Ioan 11:1—4. Apoi le-a spus: „Aceasta e averea cea mai scumpă pe care v'o las”.

SORA ELENA COJOCAR, din Bălecana, jud. Lăpușna, ne-a trimis 50 lei pentru abonamentele celor săraci.

FR. IOV A ȚINUT în 4 Martie două căsătorii religioase în Macea: a soriei Sofia Pelău cu fr. Traian Brădean și a soriei Floare Marama cu Moise Lăpăduș.

PENTRU MISIUNEA ÎN STRAINĂȚATE s'au mai primit următoarele sume: Biserica baptistă, Prine, Ferdinand, 800 lei. Bis. baptistă, Peștiș, Bihor, Fam. Faur, Arad, 200 lei. Antonie Foaș, Verctorova, Severin, 35 lei. Rusu Ioan, Boierești, Turda, 200 lei. Tudor Dumitru, Boierești, Turda, 50 lei. Fam. Cicortas, București, 200 lei. A. Faur, Cârjiț, Hunedoara, 100 lei. Sarceta G. Stoineaș, 100 lei. Marian Ioan, Cârjiț, Hunedoara, 30 lei. Rutia Corneia, Popești, Hunedoara, 30 lei. Mărza Ilic, Deva, 40 lei. Soc. Fem. Hateg, Constanța, 100 lei. Mureșan Vasile, Soc, Prahova, 100 lei. Cilan Ioan, Arad, 50 lei. Va urma. Casier: L. L. Sezonov.

**Harmoniuri**  
bune și ieftine  
pentru biserici  
și familii găsiți  
la



**Francisc**  
**Keckés**  
Timișoara IV.  
Str. Bolintineanu No. 11.

# FAPTE, PILDE ȘI IDEI

## Prezența unui om sfânt

Într-o frizerie din America era Woodrow Wilson, marele președinte al Statelor Unite din timpul războiului. După el a intrat și Moody. Acesta din urmă a început să vorbească liniștit barbierului care îl tunde, despre Hristos. Wilson a spus prietenului său, Stannard Baker, că fiecare cuvânt rostit de Moody către cel ce-l tunde, arată interesul său mare față de sufletului barbierului. „Am mai rămas a-nume”, spunea Wilson, „când a plecat Moody și am văzut efectul deosebit pe care l-a lăsat el asupra barbierilor... Ei nu-i cunoșteau numele, dar știau că le înălțase inimile... Și când am plecat, mi s'a părut că plec dintr-o casă de închinăciune”. Ceea ce l-a ajutat pe Moody să fie un astfel de om, a fost tovarășia sa continuă cu Dumnezeu și dragostea sa arzătoare față de sufletele pierdute. Când Moise s'a pogorât din fața lui Dumnezeu, oamenii s'au înfricoșat la vederea lui. Tot astfel se întâmplă cu orice om care trăiește mult în prezența Tatălui. Apoi Moody a fost foarte cinstit în bani, toată viața. Fiul său, Dr. Paul Moody, scrie despre el: „Asprimea sa față de sine, faptul că s'a cercetat neîncetat în fața Domnului, l-a ajutat să ajungă cu totul cinstit în ce privește banii. Am descoperit că ceea ce a făcut el în viață, a fost mult mai mult ca și ceea ce predicat. Am observat că era atât de aspru cu sine în ce privește cinstea față de bani, încât n'a vrut ca lumea să știe de o astfel de asprime”. Sigur că un om care nu e cu totul cinstit în ce privește banii, nu poate aștepta binecuvântarea lui Dumnezeu peste lucrul său.

## A trăi este...

Pavel spune în Filip. 1:21: „Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig”. Te-ai cugetat tu vreodată care e scopul vieții tale? De ce trăiești tu? Ce este viața ta? Încearcă să te cercetezi în lumina acestor cuvinte ale lui Pavel. Mulți oameni, în loc să spună ca și Pavel, ar putea zice:

- Pentru mine a trăi este — bogăție.
- Pentru mine a trăi este — renume.
- Pentru mine a trăi este — plăceri.

Care din acestea ți se potrivește ție? A lui Pavel sau celelalte? Dacă e una din celelalte, încearcă să sfârșești cuvintele ca și Pavel și să vezi unde vei ajunge.

„Pentru mine a trăi este bogăție și a muri este — nu poate fi câștig, a muri este o pierdere și o mergere în iad.

„Pentru mine a trăi este renume și a muri este — nu poate fi câștig, ci uitare și iad.

„Pentru mine a trăi este plăceri și a

muri este — nu pot să mă gândesc la moarte, căci atunci mă inspăimant.

Nu poți scrie părerea lui Pavel despre moarte decât după părerea lui despre viață. Numai când viața e plină de Hristos, moartea înseamnă un mare câștig.

## Ce să-i dau lui Hristos?

Se spune că odată un vânător indian a ascultat o predică despre Hristos și iubirea stănta a intrat în inima lui. În timp ce asculta, se întreba: „Ce să-i dau lui Hristos? Am să-i dau camele meu”. Aceasta însemna o mare jertfă pentru el, căci căminele îi era tovarășul nelipsit la vânatoare. El își iubea foarte mult căminele. Ascultând mai departe despre iubirea cea mare a Mântuitorului față de sufletul său, a spus: „Trebuie să-i dau ceva mai prețios, am să-i dau lui Isus arma mea”. Arma însemna existența sa, căci cu ea își câștiga pâinea cea de toate zilele. A mai ascultat puțin și atunci a spus: „Am să mă dau pe mine însumi cu tot ce am în slujba lui Hristos”. Acest indian a ajuns la așa o înaltă părere despre religie încât, a văzut că Dumnezeu are nevoie de chiar ființa sa. Atunci n'a șovăit o clipă să se predea lui Hristos. Știi tu că Dumnezeu are nevoie de tine? Îți dai tu sama că, cu nimic mai puțin nu e mulțumit Hristos decât cu însăși viața ta? Și ești tu gata să-i dai acum lui Isus stăpânirea asupra vieții tale? El și-a dat viața pe cruce pentru păcatele tale. Tu nu vrei să porți crucea pentru El?

## Intre Hristos și bani

E grea să stai lângă Hristos atunci când te costă. E greu să rămâi în credința ta când, dacă te-ai despărți de ea, ai ajunge la bani mulți și la cinstie mare. În China există o școală creștină în care o învățătoare credincioasă învață pe elevi carte și calea mântuirii. În ultimul timp, când a fost acolo o mare revoluție, niște comuniști au venit la învățătoarea creștină și i-au cerut să dea conducerea școlii în mâna lor. Pe ea o vor face directoare. Tânăra creștină le-a răspuns: „Puteți să mă omoriți, dacă vreți. Eu nu mă pot învoi să vă dau școala. Scopul ei e să învețe pe copii religia lui Hristos și, dacă acest lucru nu se face în ea, n'am ce face cu așa o școală”. Ei au spus: „Vă vom da toată administrația școlii și un salariu mare”. Răspunsul ei a fost: „Dacă mi-ați da o mie de dolari pe lună nici atunci nu m'aș învoi să învăț într-o școală care nu e după învățătura lui Hristos”. Avem noi un astfel de curaj sfânt? Suntem noi gata să stăm lângă credința noastră chiar când viața ne e în joc? Dacă toți credincioșii ar fi cuprinși de acest spirit, n'ar

fi mult până „impărățiile lumii acestor ar ajunge împărăția lui Hristos”.

## Privește la Hristos

Se spune că odată doi băieți au încercat să vadă care dintre ei va face o mai dreaptă către un pom prin zăpadă. Ei au plecat din puncte diferite și au ajuns la pom. Unul a lăsat în urmă o urme foarte strâmbă, însă a celuilalt, fost dreaptă. „Cum se poate”, a întrebat băiatul cu cărerea strâmbă, „că eu mers așa de strâmb, cu toate că nimeni nu m'am uitat la picioare? Ce ai făcut de ai mers drept?” Celălalt băiat a răspuns: „Eu nu m'am uitat la picioare niciodată. Am privit neîncetat la pom și încercat să mă duc drept la el”.

Sunt mulți oameni cari se aseamănă cu băiatul ce s'a uitat la picioarele pomului. Ei se uită neîncetat la viața și la lucrurile lor și încearcă să le îndrepte după părerea lor. Rezultatul e că merg strășnic pe calea vieții. Celce vrea să meargă drept, trebuie să se uite neîncetat la Hristos și să meargă drept la El. Băiatul spune: „...să dăm la o parte orice păcat și păcatul care ne înfășoară așa ușor și să alergăm cu stăruință în alăbură care ne stă înainte. Să ne uităm bine la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre”. (Evrei 12:1—2).

## Ai tu o astfel de dragoste?

Câteodată păgânii ne fac de rușine prin devotamentul lor față de zeii morți. În India, o mamă indiană avea doi copii genți. Însă unul dintre ei era orb. Intrând un misionar din apropierea ei o văzu și mai cu un copil în brațe. Pe celălalt îl jertfise zeului Gangelui, aruncându-l în acest râu. Cel pe care îl strângea în brațe era copilul cel orb. La întrebarea misionarului, ea răspunsu cu o voce joasă: „Da, am dat desigur dumnezeului ce aveam mai bun”. Dacă o femeie poate să jertfeze un copil pentru zeii ei cari nu există, cu atât mai mult ar trebui să jertfim noi pentru Hristos care a murit pentru păcatele noastre pe cruce! Ce-i dai tu lui Isus în schimb pentru dragostea Sa?

Ai tu o astfel de dragoste față de Hristo?

## O OCAZIE RARĂ!

La redacția noastră se găsește de vândut câteva cărți

## CÂNTĂRILE EVANGHELIE

de fratele Vasile Berbecar. Ce au nevoie de ele, sunt rugați să ne scrie îndată.